



60 lat Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza

Instytut powołany został przez Prezydium Rządu uchwałą nr 33 z dnia 24 stycznia 1951 roku. Imię założyciela – Profesora Stanisława Sakowicza – przyjętą w 1987 roku. Jest jednostką naukową resortu rolnictwa. Prowadzi szeroko rozwiniętą działalność wydawniczą, upowszechniową, popularyzatorską i informacyjną w zakresie rybactwa, a także dyscyplin naukowych integralnie z tą dziedziną wiedzy związanych – ichtiologii, limnologii, ekologii wód, hydrobiologii, weterynarii i ekonomiki rybactwa. Posiada prawa do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie rybactwo. Wypromował 22 profesorów, 22 doktorów habilitowanych i 74 doktorów. W kategoryzacji jednostek naukowych przeprowadzonej w 2002 roku przez Komitet Badań Naukowych zajął pierwszą pozycję wśród instytutów resortu rolnictwa. W 2010 roku przez MNiSW zaliczony został do kategorii A, zajmując 4 miejsce w rankingu w grupie G7 „Inżynieria i ochrona środowiska, technologie środowiskowe, rolnicze i leśne”. Za wkład w rozwój nauk rolniczych został wyróżniony Medalem im. Michała Oczapowskiego przyznany w 2003 roku przez Wydział Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk.

Za wybitny wkład w rozwój rybactwa wyróżnia polskich uczonych, jednostki naukowe, organizacje społeczne i samorządowe Medalem Profesora Stanisława Korwin-Sakowicza, ustanowionym w 2001 roku z okazji 50-lecia swojej działalności.

Pierwszym dyrektorem Instytutu był prof. Stanisław Korwin-Sakowicz (1951-1967), który jednocześnie organizując w 1951 roku Wydział Rybacki na WSR w Olsztynie i pełniąc funkcję pierwszego dziekana, zainicjował badania środowiska wodnego jezior i rzek, stwarzające podstawy rozwoju rybactwa i ochrony środowiska wodnego w Polsce. Współpracował z nim prof. Bolesław Dąbrowski, który pełnił funkcję dziekana Wydziału Rybackiego, następnie rektora WSR, a w latach 1968-1977 dyrektora Instytutu. Przez następne 22 lata funkcję tę pełnił prof. Jan A. Szczerbowski, który działalność Instytutu rozszerzył o współpracę międzynarodową. W 2000 roku dyrektorem Instytutu został prof. Bogusław Zdanowski.

W latach 1951-2011 pracowały w Instytucie ogółem 1183 osoby. Instytut zatrudnia obecnie 200 osób, w tym 60 pracowników w dwóch rybackich zakładach doświadczalnych – w Zatorze k. Krakowa i w Żabiańcu k. Warszawy.

Kadra naukowa Instytutu składa się z 61 osób: 7 profesorów zwyczajnych, 8 profesorów nadzwyczajnych, 25 adiunktów ze stopniem naukowym doktora, 12 asystentów i 5 starszych specjalistów badawczo-technicznych. Badania naukowe prowadzi 11 zakładów naukowych: Akwakultury, Bioekonomiki Rybactwa, Hydrobiologii, Ichtologii, Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Hodowli Ryb Łososiowatych, Patologii i Immunologii Ryb, Ryb Wędrownych, Rybactwa Jeziorowego, Rybactwa Rzecznego i Rybactwa Stawowego, zlokalizowanych w Olsztynie, w Gdańsku i Rutkach k. Żukowa, w Giżycku i Pieczarkach k. Giżycka oraz w Żabieńcu k. Warszawy. Ich działalność jest wspierana przez Pracownię Hydroakustyki i Techniki Połowu Ryb, Dział Informacji Naukowej i Dział Wydawnictw. Instytut jest wieczystym użytkownikiem 3 jezior (Dgał Wielki, Dgał Mały, Warniak), położonych na Mazurach w zlewni jeziora Dargin, oraz 1800 ha stawów karpionych, położonych w Zatorze k. Krakowa i w Żabieńcu k. Warszawy.

Zadania statutowe wypełnia Instytut prowadząc badania teoretyczne i stosowane, kształcąc kadre naukową i zawodową, sporządzając ekspertyzy i opinie, upowszechniając wyniki badań, m.in. przez działalność informacyjną, wydawniczą oraz szkoleniową, jak też współdziałając z jednostkami administracyjnymi i gospodarczymi oraz prowadząc współpracę naukową z organizacjami krajowymi i zagranicznymi. Podstawą tej działalności jest wieloletni program „Racjonalizacja śródlądowej gospodarki rybackiej w aspekcie zrównoważonego rozwoju”, zawierający trzy obszary badawczo-rozwojowe: 1/. „Opracowanie metod optymalizacji w warunkach ograniczeń ekologicznych i ekonomicznych”; 2/. „Kształtowanie gospodarki rybackiej jako narzędzia ochrony i zagospodarowania ekosystemów wodnych”; 3/. „Poznawanie uwarunkowań i projektowanie gospodarki rybackiej w systemie wielorakiego użytkowania zbiorników wodnych”. Program ten jest zgodny z „Polską polityką strukturalną w sektorze rybołówstwa”, określoną przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi na lata 2000-2006 oraz odpowiada wymogom „Narodowego Planu Rozwoju 2007-2013, określonym w „Strategii Rozwoju Rybołówstwa na lata 2007-2013”. Zawiera on ważną dla rybactwa polskiego problematykę, m.in. dotyczącą opracowania zasad ochrony ekosystemów wodnych oraz gospodarowania zasobami ichtiofauny, poprzez tworzenie modeli zarybiania, restytucję gatunków, ochronę bioróżnorodności i zasobów genowych ryb; modernizację biotechnologii produkcji ryb, obejmującej kontrolowany rozród, produkcję materiału zarybieniowego i ryb konsumpcyjnych, jak też selekcję, a także profilaktykę i terapię ryb; opracowanie modeli gospodarki rybackiej na wodach śródlądowych oraz opracowanie systemu oceny jakości wód dostępnych dla rybactwa.

Do ważniejszych osiągnięć naukowych i wdrożeniowych Instytutu należy zaliczyć opracowanie od podstaw założeń rybackiego użytkowania wód (rzek, zbiorników

zaporowych, jezior), w tym także podgrzanych zbiorników, wdrożenie programu restytucji ryb wędrownych (łososia, troci, certy), opracowanie technologii produkcji materiału zarybieniowego cennych gatunków ryb dla potrzeb gospodarczych i ochrony ekosystemów wodnych, wdrożenie do praktyki wysoce efektywnych metod chowu ryb (karpia, pstrąga, ryb roślinożernych i jesiotrowatych) oraz opracowanie metod profilaktyki i ochrony zdrowia ryb. W efekcie tych działań odbudowano populację łososia w zlewisku Morza Bałtyckiego, umożliwiając zdjęcie tego gatunku z listy gatunków chronionych („Czerwonej Księgi”) i dopuszczenie do połowów komercyjnych, nastąpił rozwój pstrągarstwa w Polsce jako gałęzi gospodarczej, o produkcji do 18 tys. ton rocznie, a poprzez wdrożenie biotechnologii rozrodu i chowu cennych gatunków ryb w systemach recyrkulacyjnych zwiększono produkcję materiału do zarybień wód otwartych oraz stworzono warunki do restytucji jesiotra i ochrony zasobów węgorza w zlewisku Morza Bałtyckiego.

Działalność usługowa Instytutu obejmuje opiniowanie operatów rybackich, pozwoleń wodnoprawnych oraz wniosków kredytowych uzyskiwanych ze środków unijnych w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Rybołówstwo i przetwórstwo 2004-2006” oraz Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2011”, sporządzanie ekspertyz i opinii dotyczących gospodarki rybackiej, wyceny szkód w rybactwie, poradnictwo w projektowaniu rybackich obiektów hodowlanych, produkcji i rozprowadzaniu materiału selekcyjnego i obsadowego wybranych gatunków ryb, diagnozowanie i leczenie chorób ryb. Instytut prowadzi w tym zakresie szeroko zakrojoną działalność informacyjną i wydawniczą. W ostatniej dekadzie wydał 115 książek oraz opublikował 1645 artykułów naukowych i 732 artykuły popularnonaukowe z zakresu rybactwa. Zbiory informacyjne Instytutu zawierają opracowania kartograficzne blisko 3000 jezior, zestawienia wieloletnich danych dotyczących stanu środowiska wodnego, składu ichtiofauny oraz połowów ryb, jak też jedyną w Polsce pełną dokumentację literatury z zakresu limnologii, ichtiologii i rybactwa śródlądowego. Instytut jest wydawcą czasopiśma naukowego „Archives of Polish Fisheries”, „Komunikatów Rybackich”, „Broszur Rybackich”, „Bibliografii Polskiej Literatury” oraz licznych opracowań monograficznych z zakresu rybactwa śródlądowego, jak też współuczestniczy w pracach Europejskiej Komisji Doradczej ds. Rybactwa Śródlądowego (EIFAC/FAO) oraz w realizacji „Programu restytucji ryb wędrownych w Polsce”, koordynowanego przez Ministerstwo Środowiska i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Badania wdrożeniowe Instytutu poszerzone zostały w ostatnich latach o projekty innowacyjne, realizowane ze środków UE w ramach m.in. „6. Programu Ramowego”,



Medal okolicznościowy z okazji 60 lat Instytutu

Sektorowego Programu Operacyjnego „*Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004-2006*”, Programu Operacyjnego „*Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007-2011*”, Funduszu Norweskiego, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska, Eko-funduszu, jak też o projekty indywidualne MNiSW, dotyczące m.in. opracowania europejskiego indeksu ryb (EFI+) do oceny stanu ekologicznego rzek i jezior, opracowania systemu zarządzania jakością produkcji w akwakulturze, promocji produktów rybnych, wprowadzania zmian w technologii w celu poprawy jakości produktów chowu i hodowli ryb w kategoriach „dobrostanu”, humanitarnego obchodzenia się ze zwierzętami, tworzenia stad tarłowych i rozrodczych gatunków ryb i raków zagrożonych wyginięciem, jak też opracowania nowych technologii produkcji

materiału cennych gatunków ryb. Inicjatywa ta umożliwiła Instytutowi monitorowanie akwakultury w Polsce, ustalenie dla Polski optymalnych wariantów gospodarki rybackiej, jak też prognozowanie jej rozwoju, w zgodności z trzema kryteriami racjonalności: ekologicznym, ekonomicznym i społecznym, leżącymi u podstaw ekorozwoju tej dziedziny rolnictwa. Wprowadzanie nowych technologii i metod gospodarowania zasobami ichtiofauny powinno zmniejszyć ryzyko powstania nadmiernych zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw rybackich, poprawić jakość i atrakcyjność produktów chowu i hodowli ryb, podnieść efektywność wykorzystania zasobów wodnych, jak też w znaczącym stopniu zredukować oddziaływanie produkcji rybackiej na środowisko.

Mocną stroną Instytutu jest wdrożony system zarządzania; wykwalifikowana kadra, z dobrą jej strukturą wiekową, 20% kadry naukowej, to pracownicy w wieku poniżej 35 roku życia, a 40% nie przekroczyło 50 roku życia; kompetencje Rady Naukowej; dobre zaplecze doświadczalne; wyposażenie zakładów i pracowni w nowoczesną aparaturę i środki techniczne; program badawczy wpisujący się w nurt współczesnych badań i potrzeb praktycznych; przyzwoite tempo publikowania i upowszechniania wyników badań, zgromadzone zasoby informacji naukowych oraz danych o środowisku, rybach i gospodarce rybackiej; rozwinięta współpraca międzynarodowa; czynny udział w pracach wielu komisji międzynarodowych; dobrze układająca się współpraca z producentami ryb, towarzystwami rybackimi i organizacjami samorządowymi oraz dyspozycyjność względem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dzięki tym kompetencjom mógł Instytut zrealizować wiele ważnych zobowiązań na rzecz szeroko pojętego dobra publicznego.

Pracownikom Instytutu, emerytowanym i aktywnie czynnym zawodowo, składam z tego tytułu serdeczne podziękowanie.

Z okazji Jubileuszu 60-lecia Instytutu życzę wszystkim zdrowia i wszelkiej pomyślności.


Prof. dr hab. Bogusław Zdanowski
Dyrektor Instytutu

Jubileusz Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza

25 listopada 2011 roku obchodziliśmy jubileusz 60-lecia Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie. W tym dniu odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Naukowej zwołane pod honorowym patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Na obchody jubileuszu Instytutu przybyli liczni honorowi goście, m.in.

minister Kazimierz Plocke, sekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, prof. dr hab. Władysław Kordan, prorektor UWM ds. nauki i współpracy z gospodarką, prof. dr hab. Jan Szczerbowski, wieloletni dyrektor IRS, prof. dr hab. Henryk Burczyk, były minister rolnictwa, prof. dr hab. Leszek Rafalski, przewodniczący Rady Głównej Instytutów

Warszawa, 2011.11.25


MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

Pan
Prof. dr hab. Bogusław Zdanowski
Dyrektor
Instytutu Rybactwa Śródlądowego
im. Stanisława Sakowicza
w Olsztynie

Szanowny Panie Profesorze!

Z okazji 60-lecia Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie składam na ręce Pana Dyrektora oraz wszystkich pracowników Instytutu serdeczne gratulacje oraz wyrazy uznania za dotychczasową pracę i osiągnięcia naukowo-dydaktyczne.

Nie ulega wątpliwości, iż w czasach kryzysu gospodarczego prawdziwym skarbem Narodu określającym jego potencjał i rozwój w perspektywie dziesięcioleci, jest nauka i wiedza. Wobec powyższego na szczególne uznanie zasługuje profesjonalne podejście do procesu kształcenia oraz troska o wszechstronny rozwój młodych pokoleń.

Poprawa jakości środowiska naturalnego przy zachowaniu bogactwa ichtiologicznego na poziomie umożliwiającym korzystanie z nich przyszłym pokoleniom jest celem priorytetowym Wspólnoty Europejskiej, dlatego też chciałbym podkreślić jak wielkie znaczenie dla rozwoju nauki mają realizowane przez Instytut Rybactwa Śródlądowego projekty badawcze, będące wkładem Polski w realizację wspólnie obranych celów.

Żywię nadzieję, że dynamicznie rozwijający się polski sektor rybactwa posiadający tak znakomite zaplecze naukowe stanowić będzie w przyszłości jeden z filarów wspólnej polityki rybackiej.

W związku z powyższym chciałbym jeszcze raz życzyć Państwu wielu sukcesów i wybitnych osiągnięć naukowych, a także satysfakcji z działalności edukacyjnej.

Krzysztof Płocki


MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
prof. Barbara Kozyńska

Warszawa, 22 listopada 2011 r.

Pan
prof. dr hab. Bogusław Zdanowski
Dyrektor Instytutu Rybactwa
Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza
w Olsztynie

Szanowny Panie Dyrektorze,

Bardzo dziękuję za zaproszenie na uroczyste posiedzenie Rady Naukowej z okazji obchodów 60-lecia Instytutu Rybactwa Śródlądowego. Żaluje, że termin tego ważnego wydarzenia zbiega się z wcześniej podjętymi przeze mnie zobowiązaniami.

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji tak wyjątkowego święta, którego możliwość obchodów dowodzi, że Instytut jest stale rozwijającą się, nowoczesną jednostką na europejskim poziomie, posiadającą duży potencjał naukowo-badawczy i dydaktyczny. To niebawyme istotne, że Instytut może się dziś poszczycić znaczącymi osiągnięciami, do których należy między innymi opracowanie założeń rybactwa użytkownika wód, wdrożenie efektywnych metod chowu ryb oraz opracowanie technologii produkcji materiału zarybieniowego cennych gatunków ryb dla potrzeb gospodarstw i ochrony ekosystemów wodnych. Na szczególne podkreślenie zasługuje poszerzenie badań wdrożeniowych Instytutu o projekty innowacyjne realizowane ze środków Unii Europejskiej. Nieocenionym atutem jest również wykwalifikowana kadra naukowa, nowoczesna aparatura oraz program badawczy wpisujący się zarówno w nurt współczesnych badań, jak i potrzeb praktycznych.

Zycząc Panu Dyrektorowi oraz Pracownikom Instytutu dużych sukcesów, satysfakcji z podejmowanych działań oraz wszelkiej pomyślności, pozostaję

z wyrazami głębokiego szacunku

Barbara Kozyńska

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
tel. (22) 628 19 44, fax: (22) 529 25 21, e-mail: sekretariat.minister@nauka.gov.pl, www.nauka.gov.pl


RADA GŁÓWNA
INSTYTUTÓW BADAWCZYCH
ul. Bonifraterska 1, 01-102 Warszawa

RGIB/411/11 Warszawa, 23 listopada 2011 r.

Pan prof. dr hab. Bogusław Zdanowski
Dyrektor Instytutu Rybactwa Śródlądowego

Szanowny Panie Dyrektorze!

Już od 60 lat Instytut Rybactwa Śródlądowego wypełnia swoją misję, którą jest, m.in. opracowanie metod optymalizacji produkcji rybactwa w warunkach ograniczeń ekologicznych i ekonomicznych, jak również prowadzenie prac w zakresie projektowania gospodarki rybactwa w systemie różnorodnego użytkowania zbiorników wodnych.

W imieniu Rady Głównej Instytutów Badawczych, jak również własnym, gratuluję Państwu wszelkich osiągnięć i sukcesów, które przyspały na długoletnią historię działalności Szacownego Instytutu. Doceniam wybitny wkład Instytutu w rozwój polskiego rybactwa. Wyrażam także swoje uznanie dla całej kadry naukowej i technicznej za ogromny kapitał intelektualny, dzięki któremu możliwe były liczne wdrożenia oraz innowacyjne rozwiązania technologiczne – mające również na uwadze ochronę środowiska.

Zycząc Państwu wielu wspaniałych osiągnięć, realizacji kolejnych śmiałych planów, owocnego działania na rzecz badań i wdrożeń oraz rozwoju w warunkach sprzyjających rozkwitowi nauki.

Łączę wyrazy szacunku
prof. Leszek Rafalski

Leszek Rafalski

Przewodniczący Rady Głównej
Instytutów Badawczych

Przewodniczący RGIB: prof. J. Bonifas ul. 22, 01-102 Warszawa tel. 22 613 91 28 e-mail: bonifas@inib.edu.pl
Naczelny RGIB: dr Jerzy Bonifas ul. 22, 01-102 Warszawa tel. 22 613 91 41 e-mail: jbonif@inib.edu.pl

Olsztyn, 25 listopada 2011 r.


UNIWERSYTET
WARMIŃSKO-MAZURSKI
W OLSZTYNIE

HOMINES, DUM DOCENT, DISCUNT
Łudzie uczą się, nauczyciele uczą się, uczniowie uczą się

DYREKCJA i RADA NAUKOWA
Instytutu Rybactwa Śródlądowego
im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie

Szanowny Panie Dyrektorze,
Wysoka Rado,
Szanowni Państwo!

W imieniu Senatu Akademickiego i społeczności Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie przekazuję serdeczne życzenia i gratulacje z okazji Jubileuszu 60-lecia Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie.

W ten piękny jubileusz Instytutu wpisuje się również prawie od początku współpraca z naszym Uniwersytetem, a wcześniej z Akademią Rolniczo-Techniczną w Olsztynie. Instytutowi gratuluję bogatego dorobku naukowego i badawczego, życzę pomnażania tego wszystkiego co jest jego bogactwem oraz dalszego wkładu w rozwój nauk przyrodniczych w Polsce, życzę dalszej pomyślnej działalności.

Panu Dyrektorowi, Radzie Naukowej i wszystkim Pracownikom Instytutu życzę powodzenia w pracy naukowej i badawczej oraz wszelkiej pomyślności.

30 multos annos!

Rektor
Józef Górniewicz
Prof. dr hab. Józef GÓRNIIEWICZ



Jubileuszowe wydawnictwo o Instytucie

Badawczych oraz liczni przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, administracji samorządowej, przedstawiciele świata nauki, organizacji rybackich i wędkarskich. W uroczystości uczestniczyło oczywiście znaczne grono byłych i obecnych pracowników IRS. To wyjątkowe posiedzenie Rady Naukowej, które miało miejsce w Bibliotece Uniwersyteckiej UWM, poprowadził prof. dr hab. Piotr Epler, przewodniczący Rady Naukowej IRS. Dyrektor Instytutu prof. dr hab. Bogusław Zdanowski nadzwyczaj sprawnie i z poczuciem humoru przywitał uczestników uroczystości i podkreślił ich zasługi dla rozwoju IRS oraz zaakcentował szczególnie owocną współpracę z gospodarstwami rybackimi i środowiskiem naukowym. Po krótkim wystąpieniu odbyła się prezentacja filmu poświęconego Instytutowi Rybactwa Śródlądowego. Momentami wzruszający dokument przedstawił historię Instytutu, jego wielopokoleniowe tradycje, skalę działania, największe osiągnięcia, zasłużonych pracowników i prognozy rozwoju. Widzowie poznali szeroko rozwiniętą działalność naukową, wydawniczą i popularyzatorską instytutu. Skala współpracy międzynarodowej mogła przyprawić o zawrót głowy. Najwięcej czasu poświęcono historii i twórcom Instytutu. W ciepłych słowach wypowiadali się wychowankowie i współpracownicy profesorów Sakowicza, Zawiszy i Dąbrowskiego. Poruszająca była wypowiedź prof. Krzysztofa Goryczki, który przywołując atmosferę początkowych lat działalności Instytutu stwierdził, że uczestnictwo w jubileuszu XX-lecia Instytutu było dla niego znaczącym doświadczeniem, które zaważyło na jego całym życiu. Wtedy poczuł się integralnym i pełnoprawnym pracownikiem, a praca w Instytucie była i jest wielką przygodą życia Profesora Goryczki. Po

zakończeniu filmu odbyło się wręczenie Medali Profesora Stanisława Korwin-Sakowicza. Medal jest wyrazem szczególnego wyróżnienia i uznania za osiągnięcia naukowe, organizacyjne i gospodarcze w dziedzinie rybactwa śródlądowego. Odznaczenie to nadawane jest polskim i zagranicznym osobom fizycznym oraz instytucjom i stowarzyszeniom. Wśród wyróżnionych osób znaleźli się prof. dr hab. Ewa Kamler, prof. dr hab. Piotr Epler, dr Zygmunt Okoniewski oraz prof. Dr Werner Steffens. W imieniu uhonorowanych podziękował dr Okoniewski, który stwierdził, że Medal Profesora Stanisława Korwin-Sakowicza dla ludzi związanych z rybactwem to wielki honor i zaszczyt. Dodał, że sam zasłużył tylko na cześć wyróżnienia, pozostała należy się jego liczny współpracownikom.

Następnie Pan Minister Kazimierz Płocke stwierdził, że jubileusz to czas szczególny, podsumowujący efekty wieloletniej pracy pracowników IRS. Pamiętając o wcześniejszych dokonaniach Pan Minister pogratulował skutecznego wdrażania projektów finansowanych przez Unię Europejską i podziękował szczególnie za realizację projektów ochrony i restytucji węgorza, łososia i jesiotra. Na zakończenie swojego wystąpienia życzył pracownikom IRS, żeby prace naukowe i wdrożeniowe były kontynuowane, a Instytut wkrótce trafił do ekstraklasy i zyskał status Państwowego Instytutu Badawczego. Następnie prof. dr hab. Andrzej Hutorowicz, zastępca dyrektora ds. naukowo-badawczych, przeczytał list gratulacyjny skierowany przez Panią Minister Nauki Barbarę Kudrycką do Dyrektora Instytutu. Pani Minister podkreśliła mocne strony Instytutu, tj. znaczne osiągnięcia naukowe i wdrożeniowe, wykwalifikowaną kadrę i nowoczesne laboratoria.

W dalszej części przebieg uroczystości miał szczególny i podniosły charakter. Zasłużonym pracownikom Instytutu zostały wręczone odznaczenia i nagrody przyznane przez Prezydenta Bronisława Komorowskiego i Ministra Rolnictwa Marka Sawickiego. Medale i odznaczenia wręczył Pan Minister Kazimierz Płocke, a w imieniu odznaczonych podziękował prof. dr hab. Zdzisław Zakęś. Ostatnim punktem uroczystego posiedzenia były wystąpienia okolicznościowe honorowych gości. Trudno streścić wszystkie, można jednak podkreślić, że oprócz utartych sformułowań padło wiele ciepłych słów i gratulacji, a różnorodne podziękowania uzmysłowiły skalę działania Instytutu. Przedstawiciele instytucji naukowych, wymienieni tutaj wg położenia geograficznego i odległości, jaką musieli pokonać do Kortowa, dr Ilgiz Irnazarow (Gołysz), prof. dr hab. Krzysztof Formicki (Szczecin), prof. dr hab. Teresa Ostaszewska (Warszawa), dr Wojciech Pelczarski (Gdynia), prof. dr hab. Adam Zięcik (Olsztyn) i prof. dr hab. Krystyna Demska-Zakęś (Olsztyn) wskazali na osiągnięcia Instytutu i przyjazną współpracę. *Last but not least* wystąpił prof. dr hab. Janusz Guziur, który z właściwym dla siebie humorem podkreślił, że wprawdzie jest już stypendystą

Jubileuszowe migawki



ZUS-u, ale sprawy Wydziału Ochrony Środowiska i Rybactwa są dla niego nadal bardzo istotne i dlatego pamięta i przypomina o dużych zasługach pracowników IRS w ratowaniu tego Wydziału. Oficjalną uroczystość zakończył poczęstunek. Długie kolejki przed serwowanymi potrawami świadczyły o ich znakomitej jakości, a ilość dań rybnych idealnie współgrała z Jubilatem.

Wieczorem w Restauracji Wileńskiej odbyła się uroczysta kolacja. Piękne suknie, eleganckie garnitury, zapach

perfum i cygar na schodach restauracji oraz nastrojowa muzyka uświadomiły mi, że pracownicy Instytutu potrafią wykazać się nie tylko za biurkiem, w pracach terenowych, czy też halach wylęgarniczych. Serwowano wyśmienite dania, jak przystało na nazwę restauracji, w znacznej mierze nawiązujące do kuchni litewskiej. Tego wieczoru muzyka skończyła się zbyt wcześnie, a toastom nie było końca.

Andrzej Kapusta

Panie Profesorze, Szanowni Państwo!

Medal im. Stanisława Korwin-Sakowicza to dla rybaka wielki honor i zaszczyt!

Miałem to szczęście, że Profesor „matkował” mi w okresie studiów. Powtarzam jego powiedzenia, wspominam wydarzenia i anegdoty z nim związane. Później, już w pracy, w żabienieckim laboratorium zadał mi zasadnicze pytanie: „Co wy, właściwie rzecz biorąc, jesteście? Laborant chemiczny? Weźcie się, wiecie, za rybactwo”.



Wziąłem się za rybactwo, ale zdaję sobie sprawę, że na wyróżnienie tym medalem tylko w części zasłużyłem ja.

W prace rybackie wprowadzał mnie mgr Antoni Gurzęda, a pierwsze kroki w laboratorium stawiałem pod okiem dr. Stanisława Danielewskiego. Rozrodem ryb w warunkach sztucznych zainteresowała mnie Olga Matlak z Gołysza, a pracom w wylęgarni patronował nam prof. Krzysztof Bieniarz z Krakowa. Rybactwo i wylęgarnictwo w różnych ośrodkach zagranicznych poznawałem głównie dzięki prof. Tadeuszowi Backielowi, bo to on zazwyczaj wysyłał nas w świat. Wskazówkom Andrzeja Rudnickiego i cierpliwości Jurka Walugi zawdzięczam, że lepiej lub gorzej mogłem nasze doświadczenia i obserwacje opisać i opublikować.

Duchowi przywódcy, w zakresie wdrażania wiedzy rybackiej, profesorowie S. Bontemps i K. Goryczko, do dziś dnia udzielają mi czasem lekcji „współpracy z praktyką”, chociaż przychodzi nam to coraz trudniej, coraz rzadziej i coraz dłużej po tym dochodzimy do siebie!

Wiele zawdzięczam moim współpracownikom z wylęgarni w Żabieńcu, a szczególnie powadze, pracowitości i uczciwości Pani Heleny Dombrówny-Kłodzińskiej.

Szczególny dług wdzięczności zaciągnąłem u mojej życiowej partnerki, u Żony Grażyny. To kosztem jej i naszych córek mogłem cieszyć się żabieniecką wylęgarnią.

Nie sposób wymienić wszystkich życzliwych mi ludzi. Gdyby przekazać należną im wszystkim część tego wyróżnienia, to obawiam się, że niewiele z tego medalu zostałoby dla mnie.

Wszystkim Wam Szanowni Państwo serdecznie dziękuję za tę wielką, rybacką przygodę, jaką dane mi było przeżyć w Instytucie Rybactwa Śródlądowego im. Profesora Stanisława Korwin-Sakowicza!

Zygmunt Okoniewski